

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 sierpnia 2021 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Alina Szymanowska

po rozpoznaniu w dniu 24 sierpnia 2021 roku w Poznaniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa I. z siedzibą w B. (Republika Słowacji)

przeciwko L. P.

o zapłatę

na skutek apelacji wniesionej przez pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu

z 21 grudnia 2020 r.

sygn. akt V C 2560/18

oddala apelację.

Alina Szymanowska

UZASADNIENIE

I. z siedzibą w B. (Republika Słowacji), reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, pozwem z dnia 16 sierpnia 2017 r. wniósł do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie o zasądzenie od pozwanego L. P. na rzecz powoda kwoty 373,85 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 4 października 2016 r. oraz o zasądzenie zwrotu kosztów sądowych 30 zł i kosztów zastępstwa procesowego procesu według norm przepisanych.

Sąd Rejonowy Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu, wyrokiem z dnia 21 grudnia 2020 r.: w punkcie 1. zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 373,85 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 4 października 2016 r. do dnia zapłaty, a w punkcie 2. kosztami postępowania obciążył pozwanego i zasądził od niego na rzecz powoda kwotę 137 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym 90 zł kosztów zastępstwa procesowego i 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Szczegółowe ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd Rejonowy oraz rozważania prawne zostały zawarte w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia (k. 114 – 117v akt).

Apelację od powyższego wyroku wywiódł pozwany, zaskarżając wskazany wyrok w całości.

Skarżący zarzucił Sądowi Rejonowemu:

1. naruszenie przepisów postępowania mające wpływ na wynik sprawy, tj. art. 199 § 1 pkt 3 oraz art. 68 § 1 k.p.c. w zw. z art. 67 § 1 k.p.c. poprzez ich pominięcie, wyrażające się w przyjęciu do rozpoznania pozwu pomimo oczywistego braku wykazania legitymacji czynnej przez powódkę,
2. naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 22¹ k.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie, wyrażające się w błędnym przyjęciu, iż pozwany zawierając ze spółką (...) sp. z o.o. z siedzibą we W. umowę z dnia 13 maja 2016 r., nie działał jako konsument, pomimo że jest on osobą fizyczną, a powyższa umowa zlecenia nie jest związana z prowadzoną przez niego działalnością gospodarczą lub zawodową,
3. art. 12 ust. 1 pkt 9) ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (tj. z dnia 28 stycznia 2020 r., Dz. U. z 2020 roku, poz. 287) - dalej jako Ustawa oraz art. 29 ust. 1 w zw. z art. 27 i art. 28 pkt 2 ustawy, poprzez ich niezastosowanie, wynikające z błędnego przyjęcia, iż złożone przez pozwanego oświadczenie z dnia 29 czerwca o odstąpieniu od umowy zlecenia z dnia 13 maja 2016 r. było nieskuteczne.

Podnosząc powyższe zarzuty, apelujący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku oraz przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu. Niezależnie od powyższego, skarżący wniósł także o zasądzenie od powódki na swoją rzecz kosztów postępowania w obu instancjach z uwzględnieniem kosztów zastępstwa procesowego wedle norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja pozwanego nie zasługiwała na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należało wskazać, że zgodnie z treścią przepisu art. 505⁸ § 4 k.p.c. w sprawach, w których wartość przedmiotu sporu nie przekracza tysiąca złotych, uzasadnienie wyroku ogranicza się do wyjaśnienia podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa. Od uznania sądu opartego na rozważeniu wszystkich okoliczności sprawy zależy rozszerzenie tego uzasadnienia o pozostałą treść określoną w art. 327¹ § 1. Z kolei zgodnie z art. 505¹³ § 2 k.p.c. wobec tego, że Sąd II instancji nie przeprowadził postępowania dowodowego, uzasadnienie wyroku zawiera jedynie wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa.

Wskazać należy, że Sąd odwoławczy podziela niekwestionowane przez apelującego ustalenie faktyczne poczynione przez Sąd I instancji i przyjmuje je za własne. Na aprobatę zasługują również poczynione przez Sąd Rejonowy rozważania prawne.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że w toku postępowania pozwany wskazywał na brak legitymacji czynnej po stronie powoda powołując się w tym zakresie na nieskuteczne nabycie roszczeń przysługujących spółce (...) Spółka z o.o. z siedzibą we W.. Zarzut ten pozwany podtrzymał również w apelacji. W tej sytuacji niezrozumiały jest sformułowany w apelacji zarzut naruszenia art. 199 § 1 k.p.c. w zw. z art. 68 § 1 k.p.c. i art. 67 § 1 k.p.c. Przepis art. 199 § 1 pkt 3 k.p.c. określa przesłanki odrzucenia pozwu a nie oddalenia powództwa czego pozwany domagał się w treści sprzeciwu od zakazu zapłaty z dnia 5 czerwca 2019 r. Z art. 199 § 1 pkt 3 k.p.c. wynika, że jeżeli jedna ze stron nie ma zdolności sądowej albo jeżeli powód nie ma zdolności procesowej, a nie działa za niego przedstawiciel ustawowy albo jeżeli w składzie organów jednostki organizacyjnej będącej powodem zachodzą braki uniemożliwiające jej działanie. Pozwany nie wskazuje w swojej apelacji na brak zdolności sądowej po stronie powoda bądź pozwanego, nie wskazuje również na brak zdolności procesowej po stronie powoda, albowiem tego rodzaju braki w niniejszej sprawie nie zachodzą. Chybione jest również odwołanie się do treści z art. 68 § 1 k.p.c. i art. 67 § 1 k.p.c.

Zasadniczy zarzut apelacji sprowadza się do twierdzenia, że umowa cesji została podpisana przez osoby, które zgodnie z wydrukiem z KRS nie były uprawnione do działania w imieniu spółek, które były stroną umowy. Wskazać należy, że art. 103 k.c. stanowi, iż jeżeli zawierający umowę jako pełnomocnik nie ma umocowania albo przekroczy jego zakres, ważność umowy zależy od jej potwierdzenia przez osobę, w której imieniu umowa została zawarta. Z faktem braku umocowania łączy się konsekwencja w postaci bezskuteczności zawieszony umowy do chwili ewentualnego

potwierdzenia dokonanych czynności pełnomocnika. Niewątpliwie to na powodzie ciąży obowiązek wykazania istnienia legitymacji czynnej. Trzeba jednak zauważyć, że pozwany ograniczył się do podniesienia wskazanego zarzutu i nie sformułował w tym zakresie żadnych wniosków dowodowych.

Strona powodowa, w celu wykazania nabycia przedmiotowej wierzytelności przedłożyła poza umową przelewu z 19 czerwca 2017 r. także umowę zlecenia emisji reklamy z dnia 13 maja 2016 r., fakturę VAT (...) wystawioną w dniu 19 czerwca 2016 r. Wskazane dokumenty zostały potwierdzone za zgodność z oryginałem przez należycie umocowanego pełnomocnika. Analiza przeprowadzonych dowodów prowadzi do wniosku, że powód nabył tytuł prawny do wierzytelności dochodzonej pozwem Gdyby nawet uznać, że umowa przelewu wierzytelności z dnia 19 czerwca 2017 r. została zawarta przez osoby nie mające umocowania to należałoby przyjąć, że jest ona skuteczna z uwagi na złożenie stosownych oświadczeń choćby w sposób konfluentny z uwagi na wydanie powodowej spółce wszelkich dokumentów związanych z zawarciem przedmiotowej umowy.

Odnosząc się do pozostałych zarzutów apelacji wskazać należy że Sąd Okręgowy w całości podziela rozważania prawne dotyczące statusu pozwanego, jako osoby zawierającej umowę z (...) Sp. z o. o. z siedzibą we W.. Zaoferowany przez pozwanego materiał dowodowy nie pozwala na wyprowadzeniu wniosku, że pozwany zawierając umowę zlecenia emisji reklamy z dnia 13 maja 2016 r. działał jako konsument i następnie skutecznie od umowy odstąpił. Zarzut naruszenia przepisów prawa materialnego, tj. art. 22¹ k.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie oraz zarzut naruszenia art. 12 ust. 1 pkt 9) ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (tj. z dnia 28 stycznia 2020 r., Dz. U. z 2020 roku, poz. 287) okazał się bezzasadny.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację pozwanego jako bezzasadną.

Alina Szymanowska